

ROZALIO – Rodiče za lepší informovanost a svobodnou volbu v očkování

Autentické příběhy a dotazy rodičů směřované do naší poradny

Náš Kubík se narodil 4.9.2014. o měsíc předčasně, byl po porodu několik dní na ARU pro závažné respirační selhání, silná žloutenka, opakovaně léčen antibiotiky.

Matka je od 13 let diabetička I.typu.

První vakcinace byla provedena 11.11.2014 Infanrixem hexa. Koncem listopadu měl syn první ataku obstrukční bronchitis léčenou bronchodilatanci a inhalačními kortikoidy. Od listopadu je chronicky zahleněný a permanentně chrčí. Přes tento stav, který považuji za reakci na vakcinaci u oslabeného dítěte, bylo další očkování provedeno 16.12.2014. a další 13.1.2015. V polovině února byl syn hospitalizován s těžkou dušností a diagnostikována ataka obstrukční bronchitis.

Přestože má syn v anamnéze těžké autoimunitní onemocnění matky, narodil se o měsíc dříve a měl tak obtížný vstup do života, byl krátce po 2. měsíci očkován?! Běžně se přece u nedonošených dětí odečítají měsíce či týdny od jejich skutečného věku, Jsem překvapená, že se toto neděje co se týče vakcinace.

Jak je to možné, že dítě bylo očkováno tak brzy? Jak je to možné, že dítě bylo znovu očkováno 14 dní po atace těžké obstrukční bronchitis, ve stavu zahlenění?

J.H.

V 6. měsících byla dcera očkována hexou, poté očkování Prevenarem. Očkování proběhlo bez problémů. Půl roku od očkování se dcera léčila s laringitidou. Od té doby začaly problémy s ušima, časté záněty, bolení uši, na ORL jsme byli i 2x za měsíc až vlastně doteď. Z těchto důvodů bylo očkování MMR odloženo. Nyní řešíme školku, nejdříve pediatr do přihlášky napsal, že dítě není řádně očkováno, jelikož rodiče odmítli MMR (tam jsem to nemohla ovlivnit, jelikož mi pediatr přihlášku nechal v obálce v informacích). Byla jsem v šoku, jelikož mi celou dobu tvrdil, že nechápe, proč by dceru do školky neměli vzít atd. Ve školce mi dali nový formulář a šla jsem za panem doktorem znovu, ten moc ochotný nebyl, že nechce být popotahován a že mu přijde kontrola z hygieny. Ale zdravotní komplikace uznal jako oprávněný důvod, napsal, že ze zdravotního důvodu nebylo dítě dosud očkováno MMR a plánuje se doočkovat dle zdrav. stavu dítěte. Poslední email od pani ředitelky ze školky je, že tam chybí slovo kontraindikace. A dceru tak nemůže přijmout. Nevím, co na to říct.

D. O.

Obracím se na vás s prosbou o pomoc.

Mám syna s dětským autismem, způsobeným vakcinou MMR.

Druhého syna na tuto vakcínu očkovaného již nemám a ani ho očkovat nehodlám. Paní doktorka mi ovšem odmítá dát potvrzení do školky, že není řádně očkovaný, že nemáme důvod - vinu očkování pochopitelně odmítá.

Jaké mám možnosti, právo, co dělat?

P.D.

Podotýkám, že porod proběhl naprosto hladce, dítě se narodilo v termínu, těhotenství bez sebemenších obtíží, Apgar skóre 10-10-10, zdravý, plně kojený. Den po očkování se u syna dostavilo nechutenství, nezáměr o kojení spojené s pláčem trvajícím týden – pro váhový úbytek jsem byla donucena ho odstavit. Měl průjem s horečkou 38,8 st.C, do toho úpornou moučnivku, byl unavený, začal „plavat na bříšku“, na bříšku měl pravou ruku skrčenou pod bříškem, levou nataženou, neudržel hlavičku ve vertikální poloze (nejednou), přestal hýbat nožičkami v poloze na zádech. Mojí pediatričce se vše zdálo v pořádku, tak synovi dala druhou vakcínu. Ve lhůtě 12ti dnů po druhém očkování byl syn plačtivý, přestal se usmívat, měl stále ucpaný nos, aniž by měl rýmu (otok sliznice), apatický, přestal mít zájem o hračky, zcela přestal žvatlat, broukat, v poloze na zádech jen ležel a koukal do stran, vůbec se nehýbal, stále neměl chuť k jídlu, měl otok hrtanu, horečku 39,6 st.C, prohýbal se při přetáčení na bříško, přestal si prohlížet nohy, ruce, a nejednou mu zcela ochrnula mu pravá ruka – celý den měl ruku v pěst, od lokte stále pokrčenou, vůbec ji nepoužíval, neotáčel se na boky, nezvedal nohy nad podložku, jen ležel a koukal.

Během této doby jsem navštívila svou pediatričku třikrát s tím, že něco není v pořádku. Dostalo se mi odpovědi, že syn je zcela v pořádku, že ho moc pozorují, že je tlustý a proto je lenivý, že on to dožene, a já jsem přecitlivělá matka. Z vlastní vůle jsem kontaktovala dětskou fyzioterapeutku, aby nezávisle a odborně posoudila, jak je na tom psychomotoricky. Sdělila mi, že jeho vývoj je zpomalený minimálně o jeden měsíc a je hypotonický. Musíme cvičit Vojtovu metodu, absolvovat hypoterapii...

Díky usilovnému cvičení syn dohnal, co zmeškal, je opět čilý a veselý miminko. Změnila jsem pediatričku, ta nás poslala na neurologii. Diagnóza byla strašná: prodělané onemocnění mozku spojené s obrnou! Několik odborníků mi potvrdilo, že zastavení vývoje se u dítěte nikdy neobjeví jen tak - souvisí totiž s očkováním, a že máme štěstí, že se syn z toho dostal, že stovky jiných dětí ročně takové štěstí nemají, protože se jejich vývoj zastavil přesně ve třetím měsíci života (kdy jsou první očkovány ať povinným či nepovinným očkováním).

D.S.

Adámek se narodil 12.8.2010 zdravé miminko. Už ve dvou měsících dostal Rotarix. Ve třech měsících dostal Hexu a Prevenar a Rotarix. Vše najednou. To bylo 9.11.2010. Já tenkrát neznala, důvěřovala jsem systému, lékařce a věřila jsem, že dělám pro své dítě to nejlepší. Doktorka mě ujišťovala, že to je bezpečné. Nebyl žádný dotaz jestli není nemocný, nemoci v rodině apod. (to jen při registraci). Prostě přišel čas, tak se musí....

Do druhého dne se Adámkovi začali objevovat suchá místa kolem zápěstí, pod kolena, do dalšího očkování to postupně zmizelo. Další Hexa a Prevenar přišla za měsíc tj. 10.12.2010. Objevil se encefalitický pláč trvající 6 hodin. Na to v životě nezapomenu. Nedal se uklidnit, jednu dobu nemohl ani dýchat a já už pak brečela s ním. Kdo to nezažil nepochopí, není to obyčejný vztekavý pláč..... Ložiska se zvětšily a mizely o mnoho hůř. Už jsem se ptala pediatřičky, ale byla jsem ujištěna, že to nic není, může mít ekzém po tatínkovi. Máme jet k moři a že z toho vyroste.

Další očkování 11.1.2011 a to bylo poslední.... Adámkovi se rozjel ekzém, začal mít suchou kůži, ložiska, natékal, červené slzíci oči, škrabal se do krve, praskala mu kůže na prstech, kloubech, zápěstí. Nějakou dobu jsme to léčili s pediatřičkou (Locoid, Dithiaden, masti typu Leniens...). Tatínek měl astma a je to prostě genetická zátěž. Postupně jsem se objednávala na kožní a na alergologii. Až paní dr. z alergologie, jednou jen tak utrousila mezi řečí, že to vypadá na očkování... z testů z krve zjištěna alergie na bílkovinu krav. mléka a vejce a další potraviny.

Adámek měl období, kdy se zlepšoval a zhoršoval. Někdy byl nateklý, pak splasknul a kůže se mu loupala, nemohl ohýbat prsty pro praskliny na kloubech. Ráno otevřel ručičky a kůže mu popraskala. Žádná elasticita, vlhkost. Mazali jsme to, jezdili po doktorech. Žádná velká změna. V noci plakal nemohl spát, já u něj seděla a mazala ho, třela, aby ho to tolik nesvědilo a mohl se vyspat. Každý den jsem měnila povlečení, všechno měl krvavé, hračky, oblečení. Přibližně od toho jara 2011 měl vlastně pořád stáhnuté rukávky gumičkou, aby se nerozškrabával. Škrabal se i o zeď, kam dosáhl, bylo to od krve. Nechtěl na sebe nechat sáhnout, umýt, přebalit... plakal pořád.

Měl nateklé uzliny a lymfatické žlázy na jedné kontrole v nemocnici měl uzliny v tříselech velké 2cm. Když natáhl nohy, měl tam boule. Neexistoval společenský a sociální život...

Měli jsme dietu, seznam alergizujících potravin, bylo to někdy lepší, někdy zlé.

3.6. -16.6. 2012 pobyt v nemocnici, tam kortikoidy, mazání,.... opět v nemocnici 26.7.-30.7.2013 2.8.2013- 7.8. 2013

Když jsem se ptala v pojišťovně VZP na nějaký příspěvek na léky, povlečení, peřiny se stříbrem, jídlo.... na nic není nárok a dokonce revizní lékařka mi tenkrát od stolu řekla.. " víte co, má ruce, má nohy, pro nás je zdravěj..." To byl ten moment kdy jsem se rozhodla něco změnit...

A. Š.

Dobrý den,

mám čtyři měsíčního syna. V lednu měl spolu se svým dvouletým bratrem neštovice. Očkování se mu tedy posunulo zhruba o tři týdny. Již v té době má zápis v průkazu, že má atopický ekzém. Pediatřička nás dostatečně neinformovala, prý se jedná o běžné kojenecký ekzém a syna očkovala. Objevila se ošklivá kožní reakce se kterou jsem chodila dvakrát týdně a dostala pokaždé jinou mast. Syn si to rozškrábá a já požádala o doporučení jinam. Nový kožní mi v podstatě vynadal, že syn má atopický ekzém a že mám při kojení dodržovat opatření a vysvětlil mi co to je atopický ekzém a dal doporučení co se týká praní, oblékání apod. Po návštěvě jsem mu ještě telefonovala, že máme mít očkování. Dr. řekl že nesmí a že by to pediatřička měla vědět. Pediatřička chtěla syna očkovat a i přes to, že jsem ji říkala že nesmí. Byla opravdu hodně nepříjemná, že o očkování rozhoduje jen ona. Objednala nás hned po návštěvě dermatologa s tím že bude očkovat.

Píšu vám s prosbou o informace jak postupovat kde hledat argumenty pro to, abych mohla syny očkovat dle individuálního plánu. Přemysleme o přestupu k jinému pediatrovi, ale bojíme se, že bude chtít opět očkovat bez ohledu na synovu pokožku. Někde jsem četla větu, že se děti s atopickým ekzémem očkovat nemají.

Budu vám vděčna za jakékoliv informace.

M.K.

Syn je řádně naočkovaný, dle očkovacího kalendáře, tzv. Hexavakcínou. Protože po podání poslední vakcíny se u syna projeví silné nežádoucí účinky očkování, po domluvě s lékařkou syna bylo jakékoliv další očkování z důvodu bezpečnosti odloženo, do úpravy zdravotního stavu. V průběhu května bude již nyní možné syna naočkovat vakcínou MMR. Dostane tedy teprve první dávku. Další, druhou a současně poslední, dávku je možné podat nejdříve za půl roku po první dávce. Samozřejmě pouze za předpokladu, že se neprojeví další závažné nežádoucí účinky vakcinace. Znamená to, že do zahájení školního roku 2015/2016 nebude mít syn ukončenou vakcinaci MMR (obě dávky). V optimálním případě bude vakcinace MMR ukončena v průběhu kalendářního roku 2015.

Dětská lékařka tento stav popsala do přihlášky: Očkování řádné, Morbili později ze zdravotních důvodů.

Ve čtvrtek jsem byla se synem na zápisu, ředitelka MŠ mne informovala, že dle nového zákona nesmí do MŠ přijmout dítě, které nemá ukončenou povinnou vakcinaci. V opačném případě čeká zřizovatele MŠ finanční postih.

Prosím Vás o vyjádření, zda může MŠ odmítnout přijetí mého syna, z důvodu prozatím neukončeného očkování MMR, při zahájení školního roku. I za předpokladu, že druhá (posilující) dávka bude podána co nejdříve to bude možné.

L. P.

Mám na vás dotaz.

Mám chlapečka 23 měs. - porod byl komplikovaný, zvonem, téměř nekojený.

Očkován klasicky od druhého měsíce hexavakcína.

Třetí měs. hexa+sinflorix, ten pak pro reakci zamítnut.

Po třetí hexe (ve 4. měsíci) se rozvinul těžší atop. ekzém.

Vlastně už po prvním očkování začaly kožní problémy v menší míře, při druhém očkování v kombinaci hexa + sinflorix půl hodiny plakal a nedal se utiřit, měl otoky na obou stehýnkách. Po této zkušenosti jsme synflorix zavrhl.

Pak přišlo třetí očkování, kdy jsme v týdnu po něm museli vyhledat kožního lékaře diagnostikován atop. ekzém - těžší forma.

Ekzém cca od osmého měsíce ustupoval až po roce syna téměř vymizel.

Nastaly jiné potíže - potravinové alergie, průjemy, v deseti měsících zápal plic a první antibiotika.

Letošní zimu dvakrát bral antibiotika a jednou byl v nemocnici (kortikoidy) kvůli kašli a problémům s průduškami.

Malý šel s váhou významně dolů, neprospívá, zatím se mi nepodařilo vysledovat úplně všechny potraviny, které mu nesedí a způsobují průjem.

Paní doktorka, ale očkovala dál v termínu další hexu a v termínu první priorix.

Mám podezření že za atopii a alergie může očkování a chtěla bych poslední priorix odmítnout.

Naše paní doktorka ten názor nemá a myslí si že tak nemocné dítě očkování potřebuje kvůli ochraně.

Prosím o radu protože, jistě budeme od naší paní doktorky nahlášeni.

Jak máme v této věci postupovat?

A. R.

Obracím se na vás s prosbou o pomoc či radu.

Mám syna, který bude mít příští rok v srpnu 3 roky a měl by jít do školky a já do práce.

Nemáme však naočkovaný Priorix (ani jednu dávku) a paní ředitelka mi sdělila,

že bez potvrzení od lékaře, že je řádně očkován mi ho do kolektivu nevezme (do této školky chodí již má 4letá dcerka..

Mám skutečnou obavu o ztrátu zaměstnání, ale trápí mě především to, že syna očkovat už dále nechci.

Kolem druhého roku jsem u něj začala pozorovat jisté změny v chování.

Hraje si spíše sám, moc nereaguje na jméno, přijde mi, že si žije ve svém světě.

Jsem natolik znepokojena, že jsem nás objednala k psychologovi.

K naší dětské doktorce se bojím jít.

Jsem zoufalá a nevím, kde začít. Najít pediatra, který bude naslouchat je těžké.

Najít školku, kam mi vezmou malého je také těžké.

Podporu nemám ani u partnera, ale já už zkrátka očkovat nechci.

Mám obavy, aby se jeho stav ještě nějak nezhoršil.

Neuvedla jsem, že jsme absolvovali očkování hexou (všechny dávky).

Ocením Vaši radu, zkušenost..

I. S.

Chtěla bych poprosit o radu jak postupovat v našem případě.

Dcera byla očkována první dávkou Infarix Hexa v 7. měsících. Po této dávce jsme neviděli žádné nežádoucí účinky. Ty jsme i uvědomili až zpětně. Zasekla se se ve vývoji a v podstatě i přestala dělat věci, které před tím dělala (stavění se na kolena, používání prvních slov). Po druhé dávce očkované v 10. měsících měla dcera 4-tý den po očkování afektivní záchvat. Záchvaty se opakují doposud, ale již ne tak často jako cca 2 měsíce po očkování. Dětská lékařka chtěla očkovat 3.dávku hexa vakcíny. Po té co jsem jí řekla, že ještě počkáme, protože si myslíme že ten záchvat vznikl očkováním, pouze pokrčila rameny neargumentovala ničím jen řekla, že to musíme naočkovat do 18. měsíců a že od 15.měsíců se očkuje MMR. Do očkovacího průkazu zapsala že očkovat nechceme.

S neuroložkou ke které chodíme jsem ještě problém ukončení očkování kvůli nežádoucím účinkům nekonzultovala. Prosím, tímto o radu s čím přesně argumentovat, aby museli uznat, že již nemusíme dále očkovat. Jde hlavně o to, aby dceru vzali potom do školky.

L. M.

Chtěla bych Vás touto cestou požádat o radu. Mám 5,5 -letého syna. Narodil se po komplikovaném porodu , donošený 3,95kg 49cm, ale APS 5,6,7.Musel být oživován.

Po 48 hodinách musel být operován, protože mu prasklo tenké střevo a měl těžký zánět pobřišnice. Následovala stomie a po dvou měsících znovu zapuštění. Z nemocnice jsme se dostali takřka ve třech měsících.

Pediatr ho přeočkoval běžným očkovacím kalendářem a já ještě v té době zaplatila Prevenar.

V 6 měsících zjištěna intolerance na laktózu.

Jeho psychomotorický vývoj byl značně zpožděný, v roce se jen překulil. Od 6.měsíců Vojtovka poté doplněno o Bobatha.

A konečná diagnóza v 15. měsících DMO - spastická forma.

V záři má jít Vojtíšek do běžné školky s asistentem. Mentálně odpovídá věku, pohyb po čtyřech, umí se postavit, ale má rotaci pánve , takže špatně.

Podmínkou přijetí je samozřejmě přeočkování. To jsem si v jeho 5letech posunula. Očkování se obávám, protože i když dle MR (provedena v 15měs.) má "jen" diskrétní známky cyst na jedné straně, možná už tam ani nejsou, přesto má neurologické poškození mozku - nechodí , nemá rovnováhu.

Naše neuroložka mi dala kontakt na poradnu pro očkování, ale ti fungují až od září .

Obracím se na Vás zda mi můžete poskytnout informace jak dál postupovat.

M. H.

Obracím se na Vás s prosbou o radu.

Jsem maminkou třinácti měsíční dcerky, která měla v šesti týdnech apnoe pauzu. Dcerku jsem musela probouzet, masáží srdce, umělým dýcháním. Nezřítověla, probrat reflexy nešla. Po hospitalizaci se přišlo na skrytý reflux. Dcerka dostala léky na dovyvinutí centrální nervové soustavy a očkování hexavakcínou jí bylo odloženo do půl roku věku. Po čtrnácti dnech měla další apnoe, stačilo jí zatřást ručičkama a podráždít na břicho.

První očkování proběhlo s diazepamovou clonou. Na to měla bohužel reakci takovou, že nespala, nejedla, později neutišitelně dlouho křičela, měla takový nepřítomný pohled, nechtěla se nechat ani položit, šlo vidět, že je jí hrozně špatně. Připadalo mi jako by měla motolici, na světlo reagovala taky podrážděně, musela jí asi moc bolet hlavička. Po vysazení diazepamu se jí ulevilo, začala mít přítomný výraz a usnula.

Další dávka vakcín byla podána po 3,5 měsících za hospitalizace v nemocnici bez diazepamové clony. Dcera od tohoto dne v noci nespí, budí se co hodinu až dvě. Přestala žvatlat. Tyto nežádoucí reakce trvají doposud.

Další reakce byly - padání vzad na hlavu (padala jako sloup), padání na pusinku, přestala se přitahovat ručičkama (vpich do ramene), přestala opakovat říkanky. Tyto reakce vymizely asi do měsíce.

Dcera byla očkována naposledy v lednu. Zvolili jsme očkovat ve schématu 2+1.

Byli jsme u neurologa a ten se vyjádřil tak, že je třeba odebrat protilátky a navštívit očkovací centrum s tím, že by se mělo určit čím a jak se dcera doočkuje v nejzazším možném termínu. Aplikace živých vakcín doporučuje z neurologického hlediska zvážit. Je riziko nevratného regresu.

Nyní dcerce chybí poslední dávka hexavakcín. Máme obrovský strach, že se po dalším očkování stane něco horšího. Doktoři mluví o reakci na adjuvant. Sama neuroložka mi řekla, že pomyslný pohár by mohl přetéct. Na druhou stranu by doočkovala. Já osobně jako maminka mám pochopitelně obavy. Nevím, jestli nátlak na doočkování je pouze skrze to, aby dr. byla chráněna po papírové stránce, nebo si myslí, že se nemůže nic stat.

M. J.

Píšu Vám s prosbou o pomoc.

Mám syna 22 měsíců, je očkován dle platného očkovacího kalendáře. Po sérii tří hexavakcín a Synflorixu, skončil syn na operaci s těžkým zánětem nadvarlete. Nikdo mi neřekl z čeho to vzniklo, já to přisuzuji očkování, i když to může znít zaujatě. Dnes jsem byla u doktora, malý prodělal přes víkend šestou nemoc ve vysokých horečkách, bez podání jediného léku jsme to zvládli. K dr. jsem šla jen z důvodu, zda je vše v pořádku, řekl mi, že ano a že hned dáme píchanec (přeočkování MMR - priorix). Zděsila jsem se hlavně s ohledem na jeho imunitní systém, měl za sebou boj s infekcí, ještě k tomu pokašlává. Samozřejmě jsem to odmítla s tím, že to chci celkově odložit. Krom toho, že jsem byla za nezodpovědnou matku (opravdu jsem se cítila hrozně, vzhledem k tomu, jak dbám o zdraví a péči svého syna a jaké tomu věnuji úsilí), mi teda řekl, že tam sice podle zákona není horní věková hranice, ale je tam hranice u dávky pro přeočkování (6-10 měsíců), dá se odložit pouze v odůvodněných případech. Chtěl ode mě podepsat nesouhlas, odmítla jsem s tím, že chci čas, dal mi do konce roku.

Malému se po roce života objevil ještě ekzém.

Nechci tyto problémy znova zažívat, nehledě na to, že nechci zažít nic horšího. Chci tuto problematiku jednou pro vždy ukončit, vsoučasné době se tedy jedná o nesouhlas s přeočkováním MMR, v pěti letech mě bude zajímat další. Mohli byste mi pomoci s tím, jak nejlépe vyjádřit nesouhlas s tímto přeočkováním? Velmi Vám děkuji za vaši pomoc.

K.Š.

Je to podobné jako u spousty rodin, které mají dítě s poruchou autistického spektra.

Celé to začalo špatným porodem. Syn byl přidušený, protože už byl v porodních cestách a museli ho "rozdýchávat". Ab.skore měl 6-8-10,(normální je 10-10-10). Vzhledem k tomu jsme museli každý měsíc až do 6 měsíců navštěvovat neurologa kvůli vývoji. Vše vypadalo v normálu, psychomotorický vývoj v pořádku, úplně normální dítě.

Přišla řada na očkování. Jako každá maminka jsem nevěděla o očkování vůbec nic, jen to, že je povinné, o vedlejších příznacích nikde ani zmínka. V ordinaci to běželo jako na běžícím páse, jedno dítě dovnitř, hned další a další...přišlo přeočkování a potom další. Vše vypadalo v pořádku...dítě se usmívalo, brebtalo, začal lézt, potom běhat a byl to úplně skvělý kluk. Na roce a půl přišlo další přeočkování, čtvrtá dávka Tetra-Hib vakcíny (předchůdce dnešní Hexavakcíny)...promiňte, musím si utřít slzy,když si na to vzpomenu...byl to zásadní zlom v mém životě.

Z dne na den jsem měla doma "cizí" dítě...onemocněl...teploty...hodiny a hodiny probrečel...nezájem o nic a o nikoho. V té době jsem neměla tušení, co se děje. Přestal brebtat, když jsem na něj volala jménem, ani se neotočil. Tak jako každá máma, která má nemocné dítě, šla jsem k doktorce. Ta nám řekla, že je jen nemocný,že se to srovná. O vedlejších účincích vakcíny ani slovíčko. Stále přetrvával nezájem syna o cokoliv, žádný úsměv, sedával jen sám v pokojíčku, jakoby nepřítomen..s hračkama si neuměl hrát, jen je přehazoval všechny na jednu hromadu a po uklizení to dělal stále dokola. Na dvou letech to bylo čím dál horší a já byla čím dál víc bezradnější. Potom ke mě domu přijela pracovnice psychologicko pedagogické poradny (PPP). Když malého viděla, poprvé jsem uslyšela výraz Autismus. Co to je? Neměla jsem tušení. Bylo nám doporučeno vyšetření u specializované a vyhlášené psycholožky. Ovšem v té době k ní byla objednávací lhůta 3/4 až 1 rok !!! Tam se potvrdily mé nejčernější sny a na téměř 3 letech nám byl potvrzen Autismus (v nejtěžší formě). Pak jsem navštěvovala APLU (je to organizace specializující se na pomoc lidem s Autismem) A tam jsem se poprvé dozvěděla, že spouštěčem Autismu bylo právě očkování...hned mi hlavou proběhlo to očkování, po kterém jsem měla doma ze dne na den "cizí" dítě a vše do sebe zapadalo..Co na to lékaři? Jsem blázen, hysterka, nic takového není možné, léčili ho na epilepsii, kterou ale nikdy neměl. Už v té době to totiž byly projevy autismu.

Dnes je synovi 10 let a kdo máte doma děti s Autismem, nemusím Vám vyprávět, kolik nervů, úsilí, nezájmem okolí, protože si všichni myslí, že máte nevychované dítě, když si lehne uprostřed obchodu a křičí, boj s úřady, kam do školky, do školy..manžel z toho nic neunesl a rozvedl se se mnou. Na všechno jsem zůstala sama.

Nakonec jsem našla přítele, který je synovi kamarádem a tatškou a rozhodli jsme se po 2,5 roce, že budeme mít miminko. Narodil se nám syn, je to pohodář a smíšek...Jsou mu 4 měsíce a přišlo na řadu očkování....vlastně nepřišlo, protože jsme očkování odmítli. Pozorně sleduji vše, co se točí kolem očkování, vakcín a jejich vedlejších účinků, mám spoustu knížek proč neočkovat...čtu příběhy jiných, lékařů, kteří se nebojí prozradit, co to vlastně obnáší. Starší syn (autista) je na svého malého brášku moc hodný a přestože neumí dávat najevo city, vidíme na něm, že ho má rád... A tady můj příběh končí O.O.

Obracím se na Vás s žádostí o radu/pomoc.

Mám 3 děti. Nejstarší syn má aspergerův syndrom - nejvíce se to projevilo ve 3 letech, kdy byl přeočkován proti MMR. Druhý syn měl v 15 měsících epileptický záchvat a následně se u něj zjistila vývojová dysfázie. Dle neuroložky mohl být epileptický záchvat způsobený očkování (ale řekla mi to jen v soukromí, v papírech nic takového není).

Dceru jsem si již netroufla očkovat. Nyní má chodit do školky.

Prosím nemáte sepsané jak má vypadat žádost o udělení výjimky?

M. S.

Obracím se na Vás s dotazem ohledně očkování mé 3leté dcery.

Jsme nyní ve velké časové tísní, stojíme před rozhodnutím, zda tříletou dceru naočkovat.

Máme dvě děti 5,3 a čekáme v březnu třetí.

Pětiletý Antonín se po bezproblémovém těhotenství i porodu narodil jako zdravý, ale záhy se začaly objevovat varovné signály, takže zhruba ve třech měsících se ocitl v neurologické ambulanci s diagnózou axiální hypotonie. Po všemožných vyšetřeních u nejlepších specialistů se dodnes nezjistila příčina, ani diagnóza. Díky Bohu a naší péči dnes udělá s pomocí pár kroků, ale jinak je těžce psychomotoricky postižen. Byl očkován ještě v porodnici proti tuberkuloze, dál už právě kvůli nevyjasněné diagnóze bylo z rozhodnutí lékařů od očkování upuštěno.

Tříletá Anežka prospívala velmi dobře. V té době jsme již naráželi na různé zmínky o možných nežádoucích účincích očkování. Proto dcera očkování hexavakcínou odkládala a Anežka byla očkována první dávkou na naléhání pediatričky při běžné kontrole "až" v pěti měsících. Bezprostřední reakce na očkování nebyla patrná, ale 11 dní poté dostala vysoké horečky, za dalších pár dní diagnostikován zánět močových cest, hospitalizace v nemocnici. Poté se záněty opakovaly zhruba každé dva měsíce, užívání antibiotik někdy i preventivně, asi dvakrát zánětem zasažena i ledvina. Vyšetřením zjištěn reflux. Cystoskopií v 1 roce už žádná anomálie nezjištěna. Anežčin stav lékaři uzavřeli s tím, že z toho asi vyroste.

Poté následovalo období pár měsíců, kdy zánět nedostala, pak se ale zase několikrát opakoval, naposledy v listopadu 2013. Přes všechny tyto peripetie nefroložka nenamítala nic proti dalšímu očkování, např. i při preventivním užívání antibiotik. Já jsem ovšem další očkování pro Anežku dočasně odmítla, protože se právem domnívám, že její zdraví bylo vážně podlomeno. Dětská lékařka naše rozhodnutí, ač nerada, v té době respektovala.

Nyní je však Anežka stran urologických zánětů již přes rok zdravá a jinak bývá nemocná běžně. Prospívá dobře až na to, že velmi neklidně spí, její nervová soustava se zdá být hodně dráždivá i přes den. Je sice temperamentní, ale zároveň i velmi impulzivní a výbušná. Vystává tedy znova problematika očkování, také i proto, že v září plánujeme přihlásit dceru do školky, kde ji prý bez započatého očkování nepřijmou. Velmi se ale bojím, co po očkování zase nastane. Nechci podléhat hysterii, ale je fakt, že otazník na očkování visí nemalý nejen v rovině odborně-teoretické, ale i praktické a při tom, kdy už máte doma jedno dítě zdravě narozené, ale postižené, se bojíte.

Jsme vlastně s manželem nuceni se rozhodovat proti svým poznatkům, svému rozumu a svému vnitřnímu hlasu. Přitom choroby jako černý kašel atd. by v jejím věku již prý byly schůdně léčitelné bez následků. Při skutečnosti, že např. v Německu a v Rakousku je očkování dobrovolné a u nás se po tom už také volá, se mi zdá velmi kruté, abych musela nechat na svém dítěti provést tzv. zdravotní výkon, o jehož bezpečnosti pochybuji, jen proto, že na to existuje zákon.

Syn také "musel" být očkovan proti tuberkuloze a doslova za pár měsíců už další děti být očkovány nemusely. Podobné dilema nastane po narození dalšího dítěte.

K. P

Máme 5ti letou holčičku dosud má všechna očkování. Ted' je čas na přeočkování, se kterým nesouhlasíme. Praktická lékařka praví očkovat, neuroložka mi doporučení neočkovat napsat nechce, přesto že dcerka je sledovaná na neurologii od narození, předčasně narozená, odchylka na EEG, sledovaná na kardiologii, několikrát omdlela z neznámé příčiny. Očkování se moc bojíme. Také máme syna s těžkou formou DMO, pohybujeme se ve světě postižených dětí,lidí.....znám spoustu dětí,co mají trvalé následky po očkování.Poradíte posím,jak postupovat,na koho se obrátit.

E.N.

Mladší Tadeášek ve věku 3 ½ let těžce onemocněl. S děsivou diagnózou a prognózou – rhabdomyosarkom močového měchýře s metastázami do jater, uzlin.

Následovala velmi intenzivní léčba. 7x chemoterapie, pak operace, 2x chemoterapie, pak ozařování močového měchýře a jater. Tadeášek vše zvládl až překvapivě dobře. Po necelém roce intenzivní léčby pokračovala tzv. udržovací roční terapie, což znamená po dobu jednoho roku brát každý den slabší cytostatika a jednou za týden nitrožilně dostávat jiná. Po dvou a půl letech je Tadeášek zdrav (moje terminologie), v medicínské terminologii - „celková remise“ trvá.

Při posledním přešetření celkového stavu byla Tadeášskovi odebrána krev na určení hladiny protilátek pro stanovení dalšího možného očkování. Já jsem se zcela naivně domnívala, že vzhledem k tomu co prodělal, žádné očkování nebude. Opak je pravdou. Ve zprávě, kterou jsem dostala, konstatuje dětská lékařka z imunologie, že Tadeášek nemá dostatečnou hladinu protilátek téměř u všech nemocí, proti kterým se děti očkují. A navrhuje očkovat 1x Hexavakcínou, pak posílit ještě 1x proti Hepatitidě B, pak ještě 1x proti pneumokokům.

Mně se to naprosto nepozdává. A nemáme s mužem ani tu nejmenší chuť dávat Tadeáška hned očkovat, sotva skončil celý kolotoč léčby, vyšetření a operací. Tadeášek nebere od dubna tohoto roku žádné léky, ale na konci září byl operován, vyndali mu podkožní katetr (laicky řečeno).

Nyní je v pohodě, ale má každou chvíli rýmu a od minulého týdne i kašel. Začal dva dny v týdnu chodit do školky, kam se nesmírně těší.

Proč mám vlastně pochybnosti o správnosti nechat Tadeáška očkovat?

Tadeášek absolvoval v prvním roce svého života první tři Hexavakcíny v podstatě bez viditelných potíží. Jen začal od pátého měsíce málo přibírat na váze a já musela dokazovat, že je dostatečně kojen. Dětská lékařka pak konstatovala, že to bude asi dědičná dispozice. Já byla od té doby dost stresovaná, protože jsem si to nedokázala vysvětlit. Čtvrtá aplikace Hexavakcíny v prvním roce však neproběhla dobře. Nedala jsem na svůj instinkt a dovolila jsem i tu poslední dávku. Tadeášek měl po dva dny horečky, které jsem na předcházející radu lékařky snižovala střídavě Paralenem a Ibuprofenem. Třetího dne pak horečky ustaly a on se na těle osypal. Dětská lékařka tvrdila, že je to alergie na jeden z těch léků, já tvrdila, že to je alergická reakce na očkování. Moje argumenty neuznala a do lékařského záznamu napsala: alergie na Ibalgin nebo Paralen. Což se samozřejmě ukázalo v dalších následujících letech jako naprosto mylné. Žádnou reakci na tyto dva léky nikdy už neměl a mohu Vás ujistit, že jich během chemoterapií dostal nepočítaně.

Ovšem nikdo to z jeho záznamů nevyrazil, i když jsem pokaždé vysvětlovala jaká je vlastně skutečnost.

Po poslední zkušenosti s Hexavakcínou máme strach z jiných nežádoucích reakcí na toto očkování. Rovněž se nám nezamlouvá očkování v tomto období plném viróz, kdy má Tadeášek každou chvíli rýmu.

Na internetu jsem našla pouze jeden český dokument týkající se očkování onkologických dětí. Abych řekla pravdu, nepřinesl mi informace, které potřebuji. Jsou onkologické děti náchylnější k nemocem, proti kterým se očkují? Pokud ji dostanou, má nemoc vážnější průběh? Jsou úmrtí na tyto nemoci častější?

Ráda bych také získala informace, jaké jsou hladiny protilátek u neonkologických dětí třeba v jejich šesti letech. To mají jen děti po chemoterapiích nízkou hladinu protilátek nebo je to i u jiných dětí?

M.J.

Dobrý den, dostala jsem na vás doporučení, že by jste mi mohli pomoci s informacemi o vakcíně Synagys. Dcera má vrozený kongenitální syndrom spánkové apnoe - tkzv. Odininu kletbu. Vakcína nám byla doporučena, nebo spíš vnucena v jejich 4 měsících. Jezdíme na ni už druhým rokem a problémy začaly až nyní. Dcera, která má už málo přes 10 kg dostává při každé návštěvě injekce dvě. Po dnešní aplikaci jí při odpoledním spánku neustále padala saturace. Úplně přestávala sama dýchat. Dříve měla alespoň nějaké dechové ostrůvky. Ale po očkování už nedýchá vůbec. Začala jsem to pozorovat teprve po očkování Prevenarem a Hexavakcínou. Potřebovala bych někde zjistit informaci, zda toto očkování Synagys může narušit některé synapse v mozku.

Jinak Prevenarem ji začali očkovat v nemocnici, a to za mými zády. Nejprve tvrdili, že jde o Hexavakcínu, pak tvrdili, že nevědí a nakonec z toho byl Prevenar. Osobně bych ho nedala vůbec, ale prý spadáme pod očkovací centrum, které rozhodlo, že to pro ni bude bezpečnější. Ale to už snad ani nechci řešit. Jen by mě zajímalo, jestli může být očkování Synagysem také nebezpečné. Pokud by jste mi dokázali nějak pomoci, prosím kontaktujte mne. Moc děkuji za každou informaci.

D. M.

Nejprve bych chtěla uvést, že nepatřím mezi odmítače očkování, ale protože moje mladší dcera měla po očkování problémy, tak jsem požádala naši pediatričku o odložení očkování MMR. Dcerce budou v lednu 3 roky a naše pediatrička na mě nyní už po několikáté tlačí, abychom ji očkovali, případně abych podepsala papír o odmítnutí. Očkovat ji nechci nechat ze zdravotních důvodů, ale zároveň odmítač očkování nejsem, je to takový začarovaný kruh, bez toho "správného" vyjádření mi ji nevezmou do školky. Jenže naše pediatrička, byť je jinak opravdu moc hodná, je v případě očkování nekompromisní.

Co se stalo při našem očkování? Ve 3 měsících začalo očkování hexavakcínou a Prevenarem (toto očkování jsem chtěla, protože staršímu synovi píchali ucho snad 25krát, dokonce byl i 2x na operaci bubínku a nyní na to ucho hůř slyší), vždy 1 injekce po 14 dnech, celkem dostala 6 dávek. Pediatrička nás upozornila na možnou horečku či otok v místě vpichu, nicméně Valča byla po každé injekci apatická, přestala vydávat jakékoliv zvuky, přestala se usmívat, prostě jen bezhlesně bez úsměvu ležela a koukala. Tento stav trval vždy po každé injekci 3 - 10 dnů, nejhorší to bylo po 5.a 6.injekci. Do očkování se vyvíjela normálně, očkování jí takto vzalo 2 měsíce vývoje, ale naštěstí tato apatie vymizela.

Také jsem ji nechala očkovat proti TBC, a po tomto očkování nám 5 měsíců!! probrečela noci, nedala se ničím uklidnit, ani chováním, ani prsem, prostě ničím (do očkování proti TBC spala v klidu a bez breku). Očkování proti TBC a noční neutišitelný řev jsem si dala do souvislosti po přečtení článku dr.Hofhanzlové, kde popisuje některé nežádoucí účinky očkování. A neutišitelný noční brekot mezi ně patří. Dále tam píše o vysokých horečkách bez příčiny - takové horečky bez příčiny Valča měla asi 6x. Dále píše o zahlenění - od očkování hexavakcínou má Valča rýmy bez příčiny - není nemocná, není to klasická rýma, vypadá to spíš jako alergická rýma, chrochtá, bublá, když se udělá výtěr, tak je to ok, trvá to vždy 4-5 týdnů, přidává se k tomu suchý kašel, no když se to nasčítá, tak jí teče z nosu 7 měsíců z 12. Prošla vyšetřením na ORL a alergologii, zjistilo se, že nemá 2 typy imunity a nyní dostává Imunor.

Takže když to shrnu - po hexavakcíně a Prevenaru trpěla apatií, ovlivnilo to její imunitu, měla vysoké horečky bez příčiny a po TBC prořvala noci. Proto si myslím, že by neměla být dále očkována (hlavně kvůli té apatii).

Valčiny reakce na očkování nikoho nezajímají, naše pediatrička ji chce dále očkovat s tím, že apatie nebyla nic vážného (nakonec se z toho přece dostala...), horečky, noční řev a prakticky nepřetržité zahlenění kvůli imunitě do souvislosti s očkováním nedává, resp.navrhla, když už tak "otravuji", ať s dcerkou dojdou do očkovací ambulance v Motole, ale když jsem se tam chtěla objednat, tak mi bylo řečeno, že MMR je jiný typ vakcíny než hexavakcína, a proto se apatie nemůže opakovat, a proto mě k nim neobjednají, že to prostě není nic vážného.

J. P.

www.rozalia.cz